

[Foged Pedersen.]

sættelse til hovedsprogene. Omend det i dag ikke står helt så slet til, som da det daværende medlem J. Oscar Andersen fra det høje tings talerstol følte trang til at give udtryk for — det står i Folketingstidende 1918-19, sp. 2968 — at det er en „elendig måde, hvorpå vore videnskabelige tidsskrifter vegeterer“, så er tilskuddene til udgivelse af sådanne så langt fra tilstrækkelige.

På dette område er det selvfølgelig glædeligt at konstatere, at noget af den idealisme, som blev lagt for dagen af vort fædrelands to værdige sønner, der har givet navn til fondet, stadig holdes i hævd. Jeg har den fornøjelse regelmæssigt til anmeldelse at få tilsendt et tidsskrift af høj videnskabelig karat, men jeg er vidende om, at dets skribenter enten ikke modtager honorar eller i bedste fald kun en symbolsk betaling for en videnskabelig indsats. Selv om der er grund til at glæde sig over, at nutidens videnskabsmænd ved at gå i de ædle forængeres fodspor holder idealismen levende omkring Rask-Ørsted Fondet, kan vi vel dårlig være sådanne tilstande bekendt.

Mit parti anser som helhed videnskabelig forskning for noget særdeles vigtigt. Jeg tænker her ikke alene på de materielle fordele, der i dagliglivet er blevet os til del gennem intenst arbejde og indsats. Jeg tænker lige så meget på, at der også er en ideel side ved sagen.

Det internationale arbejde skaber kontakt med udlandet, fremkalder respekt for kulturforskelle, knytter tråde, ja, binder bånd. I dag, hvor de enkelte nationer kommer hinanden mere ved end nogen sinde, er det af største betydning, at også videnskaben fører menneskene sammen, hvorved gensidig forståelse og respekt kan skabes. Jeg anser Rask-Ørsted Fondet for et vigtigt middel til at opnå en sådan kontakt. Der viser vi vort ansigt over for udlandet. Det kan medvirke til, at den anerkendelse og højagtelse, der hidtil er blevet vist dansk videnskab og forskning fra flere sider, kan holdes ved lige og styrkes. Jeg glæder mig over, at der i det danske samfund breder sig større og større forståelse af, at de penge, der gives ud til ungdommens uddannelse og til formål, der tilsigter forøget viden og kunnen, er den bedste investering, der over-

hovedet kan foretages. Det er en investering, der nok skal give gode renter.

Ude i verden gøres der større videnskabelig indsats end nogen sinde tidligere. Her må vi også være med. Dansk videnskab står på et højt stadi; derfra må og skal den ikke rokke. Der må være bred enighed om, at de nødvendige midler stilles til rådighed for forskning, der kan komme kultur- og samfundslivet til gode. Det er i vore dage farligt at isolere sig, og da vi i Rask-Ørsted Fondet har en åben dør til den øvrige verden, og da der i tidens løb af dette fond er udfoldet en virksomhed af allerstørste betydning, bør det aldrig komme dertil, at dette fornemme fond skulle mangle midler. Ved at gennemse materialet har man en tydeligt udtalt fornemmelse af trykthed over for de dispositioner, der træffes af Rask-Ørsted Fondets bestyrelse. Rask-Ørsted Fondet bør svare til tiden. Det skulle ikke så gerne komme dertil, at bestyrelsen for fondet skulle se sig nødsaget til at afslå en ansøgning, som man gerne ville imødekomme, men blot ikke ser sig i stand dertil, fordi de nødvendige midler mangler. Rask-Ørsted Fondet bør aldrig gå forgæves til det høje ting.

På mit partis vegne kan jeg anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Conrad Kofod: Da det ærede medlem frk. Helga Pedersen ikke kan være til stede, skal jeg på mit partis vegne give tilslutning til lovforslagets gennemførelse, idet vi er enige i, at det er en offentlig opgave at sikre dansk forsknings høje stadi og dens anseelse udadtil. Vi er også enige i, at dette bl. a. kan ske ved at bidrage til, at vore videnskabsmænd får mulighed for kontakt med udenlandske kolleger her eller i udlandet, og til, at deres videnskabelige produktion oversættes og gøres tilgængelig. Derfor kan vi tiltræde lovforslaget med den udførlige motivering, Rask-Ørsted Fondets bestyrelse har givet, og anbefaler det derfor til gennemførelse.

Gottschalck-Hansen: Mit parti har altid betragtet det som noget ganske naturligt, at staten bragte så stor hjælp og økonomisk bistand til videnskab og forskning, som det overhovedet var muligt. Undertiden kunne man fristes til at stille det spørgsmål, om